

Ақийда дарслари (183-дарс). Набий алайҳиссаломнинг мўъжизалари

АҚИЙДА
183-ДАРС

ШАЙХ МУҲАММАД СОДИҚ МУҲАММАД ЮСУФ РОҲИМАҲУЛЛОҲНИНГ
«АҚОИД ИЛМИ ВА УНГА БОҒЛИҚ МАСАЛАЛАР» ВА «СУННИЙ АҚИДАЛАР»
КИТОБЛАРИ АСОСИДА БЕРИБ БОРИЛАДИ.
МАВЗУЛАРНИНГ ТЎЛИҚ МАТНИ БИЛАН ТАНИШИШ УЧУН
КИТОБНИНГ ЎЗИГА МУРОЖААТ ЭТИШ ТАВСИЯ ЭТИЛАДИ.

19:49 / 31.05.2022 3184

نَاكَفَ لِحَنِّ مَرَعُوذِجَ لَعِ افُوقِ سَمِ دِجِ سَمَلِ اَنَاكَ : لاقُ هُنَّ عُلُجِ لِي ضَرَرِ رِبَا جِ نَّعِ
عُنُصِ اَمَلَفِ ، اَهُن مَرَعُوذِجَ لِي لِمُوقِي بَطِخِ اِذِ اِمَلِسُو هِي لَعِ لِي لِي صِي بِّ نَلِ
يَبِّ نَلِ اِجِ اِجِ سَحِ ، رَا شِعْ لِي تَوْصِكَ اَتَوْصِعْ جِ لِي لِي لِي اَنَ عَمَسَفِ ، هِي لَعِ نَاكَ وُرَبِّ نَمَلِ
نَاكَ اَمَلَفِ : هِي اَوْرِي فَو . تَنَكَسَفِ اَهِي لَعِ هَدِي عَضَوَفِ مَلِسُو هِي لَعِ لِي لِي صِي
يِرَاخُ بَلِ اَهُوْرِي بِي بَصَلِ اِحَايِ صُهُ لِحْنِ لِي لِي اَحَا صَفِ ، رِبِّ نَمَلِ لِي لِي اِعْفُ رُوْعُهُ جِ لِي مَوِي
لِي صِي بِّ نَلِ لِي لِي زَنَفِ ، هِي لِي لِي نِي نَحِ عُنْجِ لِي لِي نَحِ فِ : طَفَلِ بِي ذِمْرَتِ لِي لِي اَوِي اَسْنِ لِي لِي
نَكَسَفِ هَسَمَفِ مَلِسُو هِي لَعِ لِي لِي

Жобир розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Масжиднинг шифти хурмо ғўлалари устига ёпилган эди. Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам ўша ғўлалардан бирида туриб хутба қилар эдилар. Ул зотга минбар қилиб берилганда ва у зот унинг устига чиққанларида, ҳалиги ғўланинг ҳомиласига ўн ой тўлган туянинг овозига ўхшаш овозини эшитдик. Шунда Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам келиб, унинг устига қўлларини қўйган эдилар, у жим бўлди.

Бошқа бир ривоятда:

«Жума куни бўлганда ва у зот минбарга кўтарилганларида, хурмо (ғўласи) чақалоқ йиғлагандек овоз чиқарди», дейилган.

Бухорий, Насайи ва Термизий ривоят қилишган. Термизийнинг лафзида:

«Бас, хурмо ғўласи урғочи туя зорлангандек зорланди. Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам тушиб, уни ушлаган эдилар, сокин бўлди», дейилган.

مَلَسُو هَيْلَعِ هَلَلِ يَلِصِ هَلَلِ لُؤْسَرَعَمَ اَنْرَسَ : لَاقُ هُنَعُ هَلَلِ يَضْرَبُ رِبَاجَ نَعِ
يَضْرُقِي مَلَسُو هَيْلَعِ هَلَلِ يَلِصِ هَلَلِ لُؤْسَرَبَهَدَفَ ، حَيْفَا اَيُّ دَاوِ اَنْ لَزَنَ يَّتَحِ
مَلَسُو هَيْلَعِ هَلَلِ يَلِصِ هَلَلِ لُؤْسَرَرَطْنَفَ ، اَمَّ نَمْرَةَ وَاِدْبَابُ هُتَّعَبَّتْ اَفَ ، هُتَّجَّاحِ
هَلَلِ لُؤْسَرَقَلَطْنَفَ ، يَدَاوُلِ اِطَّاشَبِ اَنْتَ حَشَّ اِذْ اَفَ ، هُوبُ رُتَّسَيَّ اَيُّ شَرِي مَلَفِ
يَدَاقُنَا» : لَاقُفَ اَهْنَ اَصْعُ اَنْ مِّنْ نُّصُغِبَ دَحَّ اَفَ اَمَّ هَادِحِ اِ يَلِ مَلَسُو هَيْلَعِ هَلَلِ يَلِصِ
يَتَّ اَيُّ تَحَ ، هُدَّ اَقُ عُنَا صُيَّ يَدَّلِ شُ وُشَّ حَمَّ لِرِي غِبَّ لَ اَكَّ هَعَمُ تَدَاقُنَا فَ . «هَلَلِ لُؤْسَرَبِ يَلَعِ
«هَلَلِ لُؤْسَرَبِ يَلَعِ يَدَاقُنَا» : لَاقُفَ اَهْنَ اَصْعُ اَنْ مِّنْ نُّصُغِبَ دَحَّ اَفَ يَحُّ اَلَا اَلَا رَجَّ شَلَا
لَاقُفَ ، اَمَّ هَنْ يَبَّ مَّ اَلَّ اَمَّ هَنْ يَبَّ اَمَّ مَفَّصَّ نَمَّ لِبَابِ نَا كَ اِذْ اَيُّ تَحَ كَلَّ دَكَ هَعَمُ تَدَاقُنَا فَ
سَّ حُيَّ نَا اَلَا هَا حَمَّ رُضَّ حُ اُ تَجَّ حَخَفَ : رِبَاجَ لَاقُ ، اَتَمَّ اَتَلَّ اَفَ . «هَلَلِ لُؤْسَرَبِ يَلَعِ اَمَّ يَّتَّ اَلَا»
تُسَلَّ حَفَ ، دَّعَبَّ تَيَّ فَ وَاُ دَعَّ تَبَّ يَّ فَ يَبْرُقُ بَ مَلَسُو هَيْلَعِ هَلَلِ يَلِصِ هَلَلِ لُؤْسَرِ
هَيْلَعِ هَلَلِ يَلِصِ هَلَلِ لُؤْسَرِ اَنْ اِذْ اَفَ هُتَّ فَلَ يَّ نَمَّ تَنَ اَحَفَ ، يَسْفَنُ نُّ شَدَّ حُ اُ
يَقَّ اَسَ يَلَعِ اَمَّ هَنْ مَّرَّ دِحَّ اَوْ لُ كُ تَمَّ اَقُفَ ، اَتَقَرَّتْ اَفَ دَقَّ اَنْتَ رَجَّ شَلَا اِذْ اَوْ ، اَلَبَّ قُمْ مَلَسُو
مُتَّ ، اَذَكَّ هَسَّ اَرْبَ لَاقُفَ هَفَّ قَوْ فَقَوْ مَلَسُو هَيْلَعِ هَلَلِ يَلِصِ هَلَلِ لُؤْسَرِ تَيَّ اَرْفَ
لُؤْسَرِ اَيَّ مَعَنَ : تَلُّقُ «؟ يَمَّ اَقَمَّ تَيَّ اَرْ لَهَ ، رِبَاجَ اَيَّ» : لَاقُ يَلِ اِ يَتَّ نَا اَمَّ لَفَ ، لَبَّ قُ اُ
مَلَسُو هَا وَّرَ هَلَلِ

Жобир розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам билан юриб бориб, кенг водийга тушдик. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам қазои ҳожат учун кетдилар. Мен ортларидан бир идишда сув олиб бордим. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам назар солиб, ўзларига тўсиқ бўладиган нарса кўрмадилар. Водийнинг четида икки дарахт кўриниб қолди. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам уларнинг бири томон юриб қолдилар. Унинг шохларидан бирини тутиб туриб: «Аллоҳнинг изни ила менга эргаш», дедилар. Бас, у ул зотга худди бурнидан ҳалқа ўтказилган туя ўз етакчисига эргашганига ўхшаб эргашиб кетди. Ул зот бошқа дарахтнинг олдига келиб, унинг шохларидан бирини тутиб туриб: «Аллоҳнинг изни ила менга эргаш», дедилар. Бас, у ҳам ул зотга эргашди. Икковларининг ўртасига етганда, икковларини улаб туриб: «Иккинги Аллоҳнинг изни ила мени тўсингиз», дедилар. Улар бир-бирларига киришдилар. Жобир айтадики:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам менинг яқиндалигимни сезиб, узоқлашмасинлар деб, тезлаб у ердан узоқлашдим. Ўтириб, ўзимга ўзим гапириб туриб, бир оз вақтни ўтказибман. Қарасам, Расулуллоҳ соллаллоҳу

алайҳи васаллам мен томон келмоқдалар. Икки дарахт эса ажраб, ҳар бири ўз ўрнига ўрнашибди. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг бошларини қимирлатиб, бундай-бундай, деганларини кўрдим. Сўнгра юриб, олдимга келдилар ва:

«Эй Жобир, мақомимни кўрдингми?» дедилар.

«Ҳа», дедим мен».

Муслим ривоят қилган.

«Сунний ақийдалар» китоби асосида тайёрланди